

LEGE
pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Parlamentul României adoptă prezenta *lege*.

Art. I. – Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 54, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54 - (1) Polițistul poate fi recompensat prin:

a) *ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate*, în situația în care se remarcă în mod deosebit în activitatea desfășurată.

b) *mulțumiri scrise*, aduse la cunoștință individual sau în fața personalului, pentru îndeplinirea în condiții foarte bune a atribuțiilor și misiunilor;

c) *felicități scrise sau verbale*, aduse la cunoștință individual sau în fața personalului, pentru îndeplinirea deosebită a atribuțiilor și misiunilor;

d) *premier în bani sau obiecte*, atunci când s-a evidențiat prin obținerea de rezultate exemplare în activitate;

e) *însemne onorifice, diplome de merit și distincțiile*, pentru obținerea de rezultate foarte bune la absolvirea unor cursuri sau la competiții sportive, cu prilejul unor aniversări, manifestări cultural-artistice și sociale, ori al finalizării unor acțiuni/misiuni, precum și în situația încetării raporturilor de serviciu pentru motive neimputabile;

f) *arme albe sau de foc*, pentru acte de eroism, curaj deosebit, devotament și pentru merite deosebite în îndeplinirea unor atribuții și misiuni;

g) *titluri de onoare*, pentru acte de eroism, curaj deosebit, devotament și pentru merite deosebite în îndeplinirea unor atribuții și misiuni;

h) *înscrierea pe placa de onoare*, a gradului profesional, numelui și prenumelui, la absolvirea perioadei de formare într-o instituție de învățământ a Ministerului Afacerilor Interne, ca șef de promoție.

2. La articolul 54, după alineatul (1), se introduc trei noi alineate, alin. (1¹) - (1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Recompensele prevăzute la alin. (1) se acordă de către persoanele care au competența de numire în funcție a polițistului sau, după caz, de către șefii ierarhici superiori ai persoanelor menționate, care au competență de gestiune a resurselor umane.

(1²) Pentru o sancțiune disciplinară dispusă de șeful ierarhic superior, recompensa prevăzută la alin. (1) lit. a) se acordă tot de către acesta, la propunerea șefului unității în care își desfășoară activitatea polițistul sancționat. În cazul polițistului mutat la altă unitate, recompensa se acordă de către șeful care îndeplinește funcția similară celui care a aplicat sancțiunea disciplinară.

(1³) În cazul polițistului aflat sub efectul unei sancțiuni disciplinare, recompensa prevăzută la alin. (1) lit. a) se acordă prioritar în raport cu celelalte recompense”.

3. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. - (1) Sancțiunile disciplinare, care pot fi aplicate polițiștilor, sunt:

- a) mustrarea scrisă;
- b) diminuarea salariului funcției de bază cu 5 – 20% pe o perioadă de 1 – 3 luni;
- c) amânarea promovării în grade profesionale sau funcții superioare pe o perioadă de 1- 3 ani;
- d) trecerea într-o funcție inferioară până la cel mult nivelul de bază al gradului profesional deținut;

e) destituirea din poliție.

(2) Mustrarea scrisă constă în reproșul oficial adresat, în scris, polițistului vinovat;

(3) Procentul și perioada pentru care se aplică sancțiunea prevăzută la alin.(1) lit. b), se stabilesc prin actul administrativ de sancționare.

(4) Aplicarea sancțiunii prevăzute la alin.(1) lit. c) se dispune, fie cu privire la amânarea promovării în grade profesionale, fie cu privire la amânarea promovării în funcții superioare. În cazul amânării promovării în grade profesionale superioare, termenul de executare a sancțiunii curge de la data aplicării actului administrativ de sancționare și are ca efect suspendarea curgerii stagiului în grad.

(5) Trecerea într-o funcție inferioară până la cel mult nivelul de bază al gradului profesional deținut se realizează prin eliberarea din funcția deținută și numirea polițistului într-o funcție inferioară celei pe care o ocupă, în limita nivelului de bază al gradului profesional deținut. În cazul polițistului care ocupă o funcție de conducere, numirea se poate face și într-o funcție de conducere inferioară pentru care îndeplinește condițiile de ocupare.

(6) Destituirea din poliție constă în încetarea raporturilor de serviciu pentru comiterea uneia sau mai multor abateri grave.

4. După articolul 58 se introduc trei noi articole, art. 58¹, 58² și 58³, cu următorul cuprins:

„Art. 58¹ – Pentru prevenirea săvârșirii de abateri disciplinare, persoana prevăzută la art. 59 alin. (3) poate dispune atenționarea polițistului. În acest caz, măsura se dispune în scris, are caracter administrativ-preventiv și nu produce alte consecințe.

Art. 58². – Procedura disciplinară are la bază următoarele principii:

a) *prezumția de nevinovăție* – polițistul cercetat este considerat nevinovat pentru fapta sesizată ca abatere disciplinară atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită;

b) *garantarea dreptului la apărare* – se recunoaște dreptul polițistului de a fi audiat, de a prezenta dovezi în apărarea sa și de a fi asistat;

c) *celeritatea procedurii* – cauza se soluționează fără întârziere, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de lege;

d) *contradictorialitatea* – asigurarea posibilității persoanelor aflate pe poziții divergente de a se exprima cu privire la orice act sau fapt care are legătură cu abaterea disciplinară sesizată;

e) *proporționalitatea* – asigurarea unui raport corect între gravitatea abaterii disciplinare, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă;

f) *unicitatea sancțiunii* – pentru o abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune disciplinară;

g) *legalitatea sancțiunii* – sancțiunea disciplinară nu poate fi decât una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 58 alin. (1).

Art. 58³. – (1) Procedura cercetării disciplinare nu este publică.

(2) Citarea și ascultarea polițistului cercetat, înregistrarea cererilor/ rapoartelor scrise ale acestuia și consemnarea susținerilor sale sunt obligatorii. Procedura cercetării disciplinare continuă fără îndeplinirea acestor obligații, dacă polițistul, în mod nejustificat, nu dă curs citării procedurale.

(3) Polițistul cercetat are dreptul să cunoască în întregime actele cercetării și să solicite probe în apărare. Polițistul cercetat are dreptul să solicite efectuarea unei expertize extrajudiciare, pe cheltuielile sale.

(4) Polițistul cercetat are dreptul să fie asistat, la cerere, de un alt polițist ales.

(5) Nu are dreptul să asiste polițistul cercetat, în condițiile alin.(4), următorii:

a) polițistul al cărui raport de serviciu este suspendat, cu excepția situației în care suspendarea este determinată de ocuparea unei funcții de conducere salarizate în cadrul organizațiilor sindicale, caz în care, asistența poate fi acordată;

b) șeful unității sau înlocuitorul legal al acestuia în perioada cât îndeplinește atribuțiile titularului;

c) polițistul desemnat să efectueze cercetarea prealabilă;

d) polițiștii desemnați în Consiliul de disciplină, denumit în continuare Consiliul;

e) polițistul care îndeplinește atribuții de consilier juridic.

5. Articolului 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59 – (1) Sancțiunile disciplinare se stabilesc și se dispun numai după cercetarea prealabilă și după consultarea Consiliului, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 58 lit. a) și b), care se pot aplica fără consultarea Consiliului.

(2) Cercetarea prealabilă are ca scop stabilirea existenței/inexistenței abaterii disciplinare și a vinovăției, cu privire la aspectele sesizate sau cunoscute, la cauzele și împrejurările concrete în care acestea s-au produs.

(3) Cercetarea prealabilă se poate dispune de persoana care, pe orice cale, a luat la cunoștință de săvârșirea uneia sau mai multor fapte ce pot constitui abateri disciplinare, după caz, astfel:

a) persoana care are competența de numire în funcție a polițistului cercetat sau șeful unității ierarhic superioare;

b) șeful unității sau instituției de învățământ, din Ministerul Afacerilor Interne, la care polițistul este delegat sau detașat, ori la care urmează cursuri sau susține examene de carieră;

c) șeful instituției subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită competențe de coordonare și control metodologic al serviciilor publice comunitare sau ministrul afacerilor interne, pentru polițiștii din cadrul serviciilor publice comunitare sau detașați la aceste servicii.

(4) Cercetarea prealabilă se efectuează la nivelul unității conduse de persoana care a dispus-o, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 60 alin.(1), de polițiști anume desemnați din cadrul acesteia.

(5) Polițiștii desemnați cu efectuarea cercetării prealabile se nominalizează numai din rândul polițiștilor care au calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare sau care au studii juridice și, de regulă, sunt cel puțin egali în grad profesional sau în funcție cu polițistul cercetat. Nu poate efectua cercetarea prealabilă polițistul care îndeplinește atribuții de consilier juridic în/pentru unitatea în care își desfășoară activitatea polițistul cercetat sau cel care urmează să avizeze pentru legalitate actul administrativ de sancționare.

(6) În actul administrativ prin care se declanșează cercetarea prealabilă se nominalizează polițistul cercetat, polițistul care va efectua cercetarea și, după caz, polițistul desemnat să ajute la efectuarea acesteia.

6. După articolului 59 se introduc patru noi articole, art. 59¹–59⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 59¹. – (1) Dacă în cadrul desfășurării cercetării prealabile sunt identificate și alte abateri disciplinare, persoana care a dispus efectuarea cercetării prealabile poate dispune extinderea cercetării acestora.

(2) La terminarea verificărilor, polițistul desemnat întocmește un proiect de raport de cercetare prealabilă, pe care, împreună cu actele cercetării, îl aduce la cunoștință polițistului cercetat, pe bază de proces – verbal.

(3) Cu această ocazie, polițistul cercetat poate formula obiecții și solicita noi probe în apărare, numai dacă acestea nu au putut fi propuse pe parcursul cercetării din motive independente de voința sa. Rezultatul analizei și, după caz, al verificărilor, se consemnează în proiectul raportului de cercetare prealabilă și se aduce la cunoștința polițistului cercetat, în termen de 2 zile lucrătoare de la data finalizării acestuia.

Art. 59². – Proiectul raportului de cercetare prealabilă cuprinde, în mod obligatoriu:

- a) numărul actului administrativ prin care a fost desemnat cu efectuarea cercetării prealabile;
- b) descrierea faptei sesizate și persoanele implicate;
- c) procedeele și modalitățile de verificare;
- d) concluziile privind existența sau inexistența aspectelor sesizate și a vinovăției polițistului cercetat;
- e) prevederile legale încălcate de polițist și încadrarea juridică a faptelor reținute, cu indicarea probelor și a dovezilor pe care se întemeiază;
- f) motivele privind respingerea cererilor sau a probelor propuse în apărare de către polițistul cercetat;
- g) cauzele și condițiile care au generat și favorizat comiterea abaterilor;
- h) alte date și elemente apreciate ca necesare, după caz.

Art. 59³. – După efectuarea cercetării prealabile, dosarul de cercetare prealabilă se prezintă persoanei care a dispus-o, care poate dispune:

- a) clasarea materialelor, în cazul inexistenței faptei, constatării nevinovăției polițistului cercetat, a prescrierii faptei sau în situația încetării raporturilor de serviciu ale polițistului cercetat;
- b) restituirea dosarului pentru completarea cercetării prealabile;
- c) aplicarea măsurii prevăzută la art. 58¹ sau, după caz, emiterea actului administrativ de sancționare a celui în cauză cu una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 58 lit. a) și b);
- d) sesizarea și consultarea Consiliului.

Art. 59⁴. – Rapoartele ofițerilor din Corpul de control al ministrului, ori din structurile de control ale inspectoratelor generale/similare pentru structurile din subordine, întocmite în urma activităților de control, constituie rapoarte de cercetare prealabilă, dacă cerințele privind cercetarea prealabilă prevăzute de prezenta lege au fost îndeplinite.”

7. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. – (1) Sancțiunile disciplinare se dispun în termen de cel mult un an de la data luării la cunoștință, în condițiile art. 59 alin. (3), despre comiterea faptei, dar nu mai târziu de doi ani de la data săvârșirii acesteia. Termenul de un an este termen de prescripție, iar termenul de doi ani este termen de decădere.

(2) Termenul de un an pentru dispunerea sancțiunii disciplinare se suspendă pe perioada și în situațiile următoare:

a) de la data sesizării organelor judiciare și până la data la care persoana care a dispus efectuarea cercetării prealabile ia la cunoștință de actul prin care s-a dispus clasarea, renunțarea la urmărirea penală, achitarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, precum și în cazul încetării procesului penal, atunci când fapta polițistului a fost urmărită ca infracțiune;

b) de la data luării la cunoștință a motivului suspendării și până la data reluării activității polițistului aflat în concedii sau învoiri plătite, în condițiile legii, în misiuni ori ale cărui raporturi de serviciu sunt suspendate.

(3) În situația în care cercetarea prealabilă se efectuează pentru abateri săvârșite de mai mulți polițiști, iar pentru unul/unii dintre aceștia a intervenit una dintre situațiile prevăzute la alin. (2), cauza se poate disjunge, urmând ca procedura disciplinară să continue pentru ceilalți polițiști.

(4) La stabilirea sancțiunii se ține seama de activitatea desfășurată anterior, de împrejurările în care abaterea disciplinară a fost săvârșită, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție a polițistului, precum și de preocuparea pentru înlăturarea urmărilor faptei comise.

(5) Sancțiunile disciplinare se dispun prin act administrativ al persoanei prevăzute la art. 59 alin. (3) care a dispus efectuarea cercetării prealabile sau controlul.

(6) Actul administrativ emis în condițiile alin. (5) cuprinde, în mod obligatoriu:

- a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară și încadrarea juridică a acesteia;
- b) precizarea prevederilor legale încălcate de către polițist;
- c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate;
- d) sancțiunea disciplinară și temeiul legal în baza căruia aceasta se aplică și, după caz, motivul pentru care a fost aplicată o altă sancțiune disciplinară decât cea propusă de Consiliu;
- e) termenul în care sancțiunea disciplinară poate fi contestată;
- f) instanța competentă la care poate fi contestat actul administrativ prin care s-a dispus sancțiunea disciplinară.
- g) alte date și elemente apreciate ca necesare, după caz.

(7) Actul administrativ prin care se dispune sancționarea polițistului se emite în termen de cel mult 30 de zile de la finalizarea cercetării disciplinare.

(8) În cazul destituirii din poliție, sancțiunea disciplinară intervine, de drept, de la data rămânerii definitive a actului administrativ de sancționare în condițiile art.61 și se constată prin act administrativ emis de persoana care are competența să acorde grade profesionale, potrivit art. 15.”

8. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. – (1) Polițistul poate contesta sancțiunea disciplinară, în termen de 5 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință, șefului unității ierarhic superioare. În situația în care sancțiunea a fost dispusă de ministrul afacerilor interne, măsura se contestă în condițiile legii contenciosului administrativ.

(2) Șeful unității ierarhic superioare prevăzut la alin. (1) se pronunță prin decizie motivată, în termen de 20 de zile de la data înregistrării contestației.

(3) Efectele sancțiunii disciplinare se suspendă până la comunicarea deciziei motivate de soluționare a contestației.

(4) În situația în care polițistul sancționat disciplinar nu depune contestație în termenul prevăzut la alin. (1), actul administrativ de sancționare produce efecte de la data expirării termenului de 5 zile lucrătoare.

(5) În cazul în care a fost depusă contestație, șeful care a aplicat sancțiunea disciplinară înaintează cu celeritate șefului unității ierarhic superioare, dosarul cauzei și un raport motivat cu privire la sancțiunea în cauză, precum și la motivele propunerii de respingere/ admitere a contestației.

(6) Prin decizie motivată, șeful unității ierarhic superioare poate dispune, după caz:

a) respingerea contestației ca tardiv introdusă sau ca neîntemeiată și menținerea sancțiunii aplicate;

b) admiterea contestației și aplicarea unei sancțiuni mai blânde decât cea aplicată prin actul administrativ contestat sau aplicarea măsurii prevăzută la art. 58¹, în situația în care apreciază că scopul răspunderii disciplinare poate fi atins astfel;

c) admiterea contestației și anularea actului administrativ de sancționare.

(7) Decizia motivată cuprinde în mod obligatoriu cel puțin următoarele:

- a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;
- b) precizarea prevederilor legale încălcate de polițist;
- c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de polițist în timpul cercetării prealabile și, după caz, în fața Consiliului;
- d) temeiul de drept în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;
- e) motivul admiterii sau respingerii contestației polițistului cu privire la sancțiunea aplicată.

(8) Polițistul nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii, fără parcurgerea procedurii prealabile.”

9. Articolul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62 – (1) Consiliul se constituie și funcționează la nivelul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne și al direcțiilor generale/direcțiilor din cadrul acestuia, la nivelul inspectoratelor generale, celorlalte structuri din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și structurilor subordonate acestora.

(2) Consiliul este un organism colectiv de analiză juridică și profesională a abaterilor comise de polițiști și a modului în care acestea au fost cercetate, constituit pentru a fi consultat de către persoanele prevăzute la art. 59 alin. (3).

(3) În situația în care persoanele prevăzute la art. 59 alin. (3) dispun sesizarea și consultarea Consiliului, dosarul cercetării prealabile se înaintează acestuia, prin grija polițistului care a efectuat cercetarea prealabilă.

(4) Dezbaterile Consiliului se consemnează în procese-verbale de ședință, iar concluziile și propunerile se consemnează în încheiere.

(5) Încheierea Consiliului trebuie să cuprindă următoarele:

a) numărul și data de înregistrare a raportului de cercetare prealabilă cu rezoluția persoanei prevăzută la art. 59 alin. (3) privind sesizarea și consultarea Consiliului;

b) numărul actului administrativ prin care s-a constituit Consiliul, unitatea în care funcționează și componența acestuia, precum și, după caz, modificările survenite în componență prin înlocuirea unor membri;

c) gradul profesional, numele, prenumele și funcția polițistului a cărui faptă a fost cercetată și unitatea din care face parte;

d) prezentarea pe scurt a faptei sesizate și a circumstanțelor în care a fost săvârșită;

e) date și informații referitoare la procedura urmată;

f) evaluarea probelor administrate (verificate, confirmate, neconfirmate etc.);

g) alte date și elemente apreciate ca necesare, după caz;

h) propunerea Consiliului;

i) motivarea propunerii;

j) gradul profesional, numele, prenumele și semnătura președintelui, ale celorlalți membri ai Consiliului, precum și ale secretarului;

k) data întocmirii încheierii.

(6) Consiliul poate propune:

a) clasarea materialelor în cazul constatării inexistenței faptelor cercetate, nevinovăției polițistului cercetat, împlinirii termenului de prescripție a răspunderii, precum și în situația încetării raporturilor de serviciu ale polițistului cercetat;

b) aplicarea măsurii prevăzute la art. 58¹;

c) aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute la art. 58 alin. (1);

(7) Concluziile Consiliului cu privire la existența/ inexistența abaterii disciplinare și vinovăția/ nevinovăția polițistului cercetat sunt obligatorii pentru persoanele prevăzute la art. 59 alin. (3), iar propunerea cu privire la sancțiunea disciplinară are caracter consultativ.

10. După articolul 62¹ se introduc șapte noi articole, art. 62²-62⁸, cu următorul cuprins:

„Art. 62². – În urma analizării cauzei în Consiliu, persoanele prevăzute la art. 59 alin. (3) pot lua una dintre următoarele măsuri:

a) clasarea materialelor în cazul constatării inexistenței faptelor cercetate, nevinovăției polițistului cercetat, împlinirii termenului de prescripție a răspunderii, precum și în situația încetării raporturilor de serviciu ale polițistului cercetat;

b) restituirea motivată a dosarului, aceluiași Consiliu, pentru completarea cercetării disciplinare;

c) aplicarea măsurii prevăzute la art. 58¹;

d) emiterea actului administrativ de sancționare sau, după caz, formularea propunerii pentru sancționarea cu destituirea din poliție.

Art. 62³. – (1) La nivelul structurilor prevăzute la art. 62 alin. (1), cu excepția direcțiilor generale/ direcțiilor din cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, se stabilește prin act administrativ al șefului un colectiv de polițiști, desemnați câte maxim 5 din fiecare specialitate existentă în cadrul acestora, definitivăți în profesie, apreciați pentru integritatea morală, competență profesională și credibilitate, denumit în continuare Colectiv.

(2) Membrii Colectivului se numesc pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

(3) Membrii Colectivului participă la un program de pregătire privind procedura disciplinară organizat prin grija structurilor de resurse umane.

Art. 62⁴. – (1) Pentru constituirea Consiliului, la nivelul structurilor prevăzute la art. 62 alin. (1), prin act administrativ al persoanei prevăzute la art. 59 alin. (3) sunt nominalizați 3 membri, dintre polițiștii care fac parte din Colectiv, și un secretar, din cadrul structurii de resurse umane. Consiliul se numește pentru fiecare caz în parte și are în componență 3 membri titulari, dintre care unul este desemnat președinte, și un secretar.

(2) În cazuri obiective se poate dispune înlocuirea unuia sau a unor membri ai Consiliului cu alți membri din cadrul Colectivului.

(3) La desemnarea membrilor Consiliului se urmărește ca unul dintre aceștia să aibă specialitatea polițistului cercetat și cel puțin unul dintre membri să fie licențiat în drept. Cele două condiții pot fi îndeplinite cumulativ de același membru.

(4) Nu pot fi nominalizați membri ai Consiliului polițiștii care au calitatea de consilier juridic, aflați în situația de a aviza ulterior actul administrativ de sancționare.

Art. 62⁵. – În cazul în care pe parcursul cercetării disciplinare există suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unor infracțiuni, polițistul desemnat să efectueze cercetarea prealabilă sau, după caz, membrii Consiliului întocmesc un proces-verbal despre împrejurările constatate, în vederea sesizării organelor de urmărire penală competente. În acest caz, procedura disciplinară pentru aceste fapte se suspendă până la soluționarea definitivă a cauzei penale.

Art. 62⁶. – (1) În perioada cercetării disciplinare, polițistul nu poate fi mutat, delegat, detașat, împuternicit pe o funcție de conducere, într-o altă unitate, transferat și nici nu poate fi trimis la misiuni internaționale.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), polițistul cercetat poate fi mutat în situația în care, în urma reorganizării unității, funcția ocupată de acesta nu se mai regăsește în statul de organizare.

(3) Mutarea polițistului în condițiile alin. (2) nu afectează procedura disciplinară declanșată față de acesta.

Art. 62⁷. – (1) Polițistul se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare, după cum urmează:

a) 6 luni de la aplicare, pentru sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 58 alin. (1) lit. a);

b) 1 an de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 58 alin. (1) lit. b) și c), respectiv de la aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 58 alin. (1) lit. d);

c) 7 ani de la data destituirii din poliție.

(2) În cazul în care, în perioada cât polițistul se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare, se aplică o nouă sancțiune disciplinară, efect este cel rezultat din contopirea perioadelor aferente.

Art. 62⁸. – Normele de aplicare a prevederilor prezentului capitol, referitoare la recompense și răspunderea disciplinară, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. II. – Hotărârea Guvernului prevăzută la art. 62⁸ se emite în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. – Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.